

Bičiulyste

Rašykite mums „Draugo“ adresu
su nuoroda „Bičiulyste“ arba
P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189
el. paštas bičiulyste@draugas.org
bičiulyste@aol.com

Nr. 011 (128)

Ketvirtieji leidimo metai
Kovo 16 d., 2004

Antradienio priedas

Tuesday supplement

Iš praeities
Mariaus Katiliškio knyga
2 psl.

Mes iš Texas
Psichologo žvilgsniu
3 psl.

Gdytoja - apie kvėpavimą
Kas pavogė kompiuterį?
4 psl.

Šiame numeryje:

LIKIMAI

LIETUVA, TĖVYNĖ MŪSU...

Dosniai apdovanota

Stefa Tamoševičienė

Connecticut'o valstijoje, Gro-
tone, beveik šešeri metai gyvena
malonaus tembro lyrinio soprano
dainininkė Jūratė Švedaitė -
Waller, su kuria norime ir su-
pažindinti.

ST. Jūsų artimi giminės - garštos
žmonės. Vienas iš jų - Jūsų
senelis, kompozitorius Jonas
Švedas...

J.S.W. Nuo pat vaikystės mane
supo labai muzikali artimieji. Bet
vienintelis muzikas - profesionalas
šeimoje buvo mano senelis Jo-
nas Švedas. Mano šeimoje susi-
pynė skirtingų tautybių ir kul-
tūrų žmonės. Senelis buvo liau-
dių muzikos puoselėtojas. Jo
dėka, lietuvių muziką išgirdo ir
Vakarų Europa. Beje, neretai ma-
no senelis peikiamas, kad kar-
tas nuo karto rašė „raudoną“ mu-
ziką. Laikai buvo sudėtingi ir,
norint išsilaikyti, reikėdavo kartais
paukoti šį bei tą arba - „sumoke-
ti duoklę“. Jono Švedo brolis ka-
ro metu su šauliais pasitraukė
iš Lietuvos. Jis gyveno Čikagoje, o
jo žmonos brolis buvo ištremtas
į Sibirą. Apie tai niekas nežino,
nes tokios informacijos niekas ir
negarsino. Taigi, mano senelio

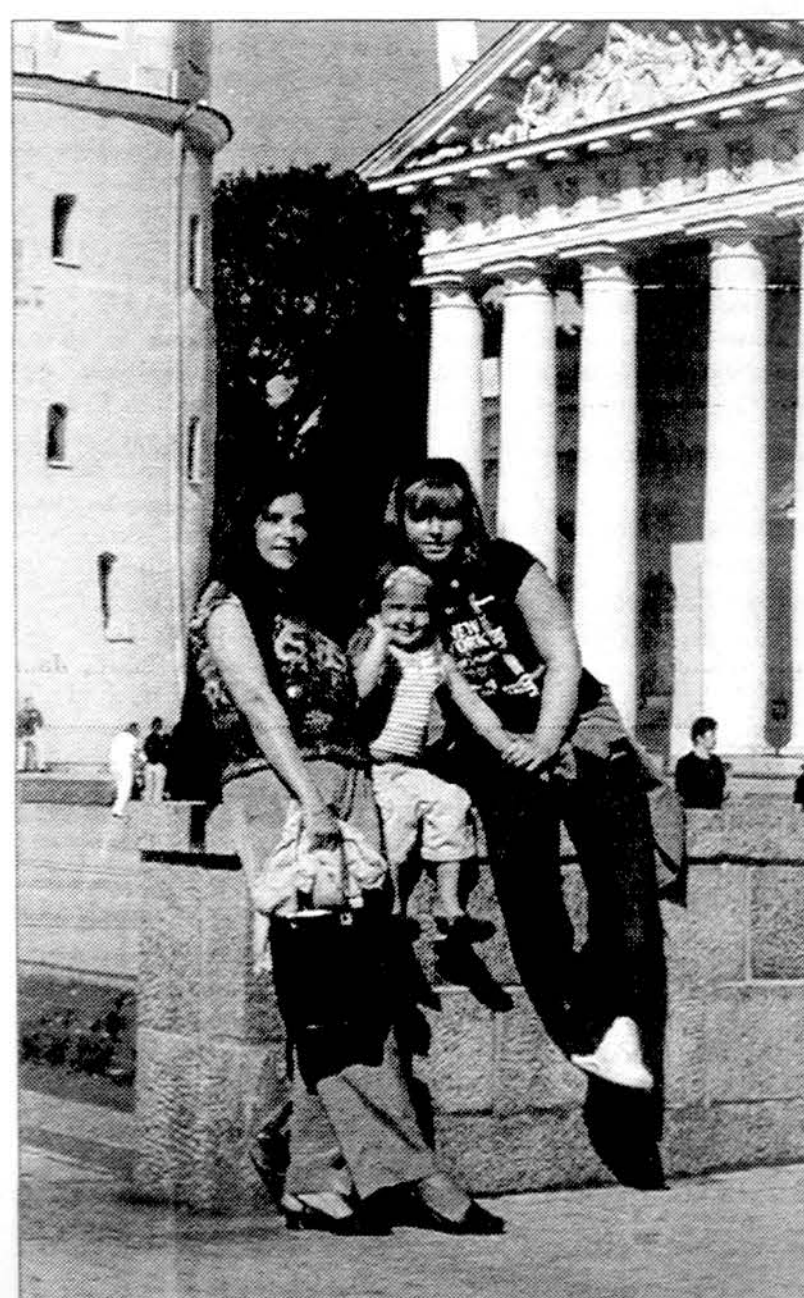

Jūratė Švedaitė - Waller su savo vyru.

duoklę turėjo būti dešimterio-
pa, norėjus jam gyventi bei kur-
ti. Mano močiutė (iš mamos
pusės), Zofija Gulevič, buvo Varšu-
vos teatro balerina. O Vilniuje
ji buvo ir viena iš Lenkų liaudies
dainų ir šokių ansamblio „Vili-
ja“ įkūrėjų. Beveik iki pat mir-
ties ji dirbo šio ansamblio choreo-
grafe. Senelio Arsenijaus Gule-
vičiaus šeima papildė šeimos

kultūrų pyne. Vienas iš žinomos
Maskvos teatrų šeiminės at-
stovų - jų palikuonis, Aleksan-
dras Vasiljev'as, scenografas ir
mados istorikas, neretai dirbantis
Vilniaus Operos ir baleto bei
Rusų dramos teatruose. Aš esu,
deja, vienintelė iš visos šeimos,
gavusi vienodai „paragauti“ visų
šių kultūrų, viską susintezavusi
ir padariusi savo išvadą. Jo-
kiu būdu nesijaučiu padalinta į tris
dalis. Gal dėl to turiu skirtingą,
negu visi kiti, požiūrį į politiką,
kultūrą bei žmonių santykius.

ST. Ka prisimenate apie savo
senelį Joną Švedą?
J.S.W. Deja, labai nedaug. Kai

Jūratė, Julianna ir Justina Vilniuje. Nuotr. iš asmeninio albumo.

man suėjo ketveri metai, Jonas
Švedas paliko šį pasaulį, tad ir
visi mano prisiminimai yra la-
biau susiję su šeimos pokalbiais
apie jį. Atmintyje išliko tik keli
vaizdeliai... Prisimenu, kaip jis nu-
vedė mane klausytis vargonų
muzikos į Katedrą (tais laikais bu-
vusią Vilniaus Paveikslų galeriją).
Vargonų muzika man paliko di-
džiulį įspūdį. Išgirdus jų skam-
besį, iki šiol tirpsta širdis.

ST. Ar Jūsų šeimos nariai - mu-
zikinio pasaulio atstovai?
J.S.W. Mano vyras - klasiki-
nės muzikos mėgėjas, tačiau jo pro-
fesija nesusijusi su muzika. Jis -
kompiuterinio programavimo
specialistas. Auginame dvi duk-
ras: Justiną - trylikos ir Julianną
- ketverių metų. Mažoji rimtai nu-
siteikusi balerinos karjerai, o vy-
resniąją domina drama. Ji, beje,
rimta rašytoja. Justinos kūniui buvo
išspausdinta keliuose jaunųjų
rašytojų almanachuose.

ST. Kuo, be dainavimo, užpil-
dote savo laiką?
J.S.W. Thames Valley muzikos mo-
kykloje dėstau dainavimą. Tu-
riu daugiau kaip trisdešimt mo-
kinių. Koncertavau Mein'e,
New York'e, Road Island'e. Šiuo
metu glaudžiai bendradarbiau-

ju su Connecticut'o Virtuosi or-
kestru. Balandžio pabaigoje dainuo-
siu Mikaelą operoje „Carmen“.
ST. Kur įgijote muzikinį išsi-
lavinimą ir ką veikėte Lietuvo-
je, prieš atvykdamą į JAV?
J.S.W. Prieš atvykdamą į Ame-
riką, baigiau studijas ir įgijau
Magistro laipsnį Lietuvos Muzikos
akademijoje. Aktyviai koncertavau
Lietuvoje, Lenkijoje, Vokietijoje. Pir-
muosius trejus metus studijavau
pas docentę Aldoną Vilčinskaitę,
kuri mane įkvėpė dainuoti. Su ja ir
dabar palaikau glaudžius ryšius. Jai
išvykus, tęsiau studijas pas doc. Ireną
Argustienę, kuri mane kantriai vedė per
visas kliūtis ir negandas.

ST. Ko dar norėtumėte pasiekti
savo profesinėje karjeroje?
J.S.W. Žinoma, neslėpsiu, dar
norėčiau pasiekti tokių aukš-
tųjų, kurios man leistų dainuoti
žymiuose pasaulio teat-
ruose bei sudainuoti Violetą (La
Traviata)... Tik niekada nežinau,
kaip pasisuks gyvenimas ir ko-
kios staigmenos mūsų laukia.

ST. Kai kurie artistai, daininin-
kai, eidami į sceną, turi kokių
nors prietarų ar įsitikinimų, kad

ju su Connecticut'o Virtuosi or-
kestru. Balandžio pabaigoje dainuo-
siu Mikaelą operoje „Carmen“.
ST. Kur įgijote muzikinį išsi-
lavinimą ir ką veikėte Lietuvo-
je, prieš atvykdamą į JAV?
J.S.W. Prieš atvykdamą į Ame-
riką, baigiau studijas ir įgijau
Magistro laipsnį Lietuvos Muzikos
akademijoje. Aktyviai koncertavau
Lietuvoje, Lenkijoje, Vokietijoje. Pir-
muosius trejus metus studijavau
pas docentę Aldoną Vilčinskaitę,
kuri mane įkvėpė dainuoti. Su ja ir
dabar palaikau glaudžius ryšius. Jai
išvykus, tęsiau studijas pas doc. Ireną
Argustienę, kuri mane kantriai vedė per
visas kliūtis ir negandas.

Nukelta į 2 psl.

Kelias į Laisvę

Vytautas Visockas

Po gražių skambių
dainų

Šį tekstą rašau kovo 11-ąją,
po iškilmingo Seimo posėdžio,
po šv. Mišių Arkikatedroje, po

vakar vakare Sporto
rūmuose įvykusio
šventės minėjimo-
koncerto, kurį su-
rėngė Tėvynės Sąjun-
ga. Esu kupinas šven-
tės įspūdžių. Ke-
tinai rašyti apie tuos
nesibaigiančius kas-
dieninius dalykus,
pagrindinį dėmesį
sutelkti į Lietuvos
specialiųjų tarnybų
veiklą prezidento Rolando Pakso kon-
flikte su kitomis valdžiomis,
tačiau tą temą dabar norėčiau
atidėti. Po oficialių kalbų, ku-
riose buvo paliesti ir vertinami
tolimi bei netolimi Lietuvos is-
torijos įvykiai, po gražių skambių
dainų, kurios jaudino ir skatino
priešininkus, norisi šiek tiek pakli-
vinti kasdienybę. Kai mano toli-
mas „Bičiulystės“ skaitytojas
skaitys šiuos žodžius, Lietuvoje
mus jau vėl veiks naujos savai-
tės darbai ir rūpesčiai. Tada
apie juos ir pakalbėsime.

O dabar - pilnutėlė Vil-
niaus koncertų ir sporto rūmų
sale. Pilnut pilnutėlė, kaip per
reikšmingiausias krepšinio var-
žybas; žmonės sėdi ant laiptų
praejimuose, stovi visur, kur tik
įmanoma. Ir klausosi dainos,
visus taip jaudinusios anais ar-
tejančios laisvės laikais. „O tu
sakai: stovėk, kaip stovi Lais-
vė...“ - dainuoja seniai mums
pažįstama dainininkė Erika Ma-
sytė. Niekas taip greitai ir taip
betarpiškai nenukelia į praeitį,
kaip muzika, kaip daina, kaž-
kada girdėta, susijusi su vie-
nokiais arba kitokiais įvykiais.

O dabar - pilnutėlė Vil-
niaus koncertų ir sporto rūmų
sale. Pilnut pilnutėlė, kaip per
reikšmingiausias krepšinio var-
žybas; žmonės sėdi ant laiptų
praejimuose, stovi visur, kur tik
įmanoma. Ir klausosi dainos,
visus taip jaudinusios anais ar-
tejančios laisvės laikais. „O tu
sakai: stovėk, kaip stovi Lais-
vė...“ - dainuoja seniai mums
pažįstama dainininkė Erika Ma-
sytė. Niekas taip greitai ir taip
betarpiškai nenukelia į praeitį,
kaip muzika, kaip daina, kaž-
kada girdėta, susijusi su vie-
nokiais arba kitokiais įvykiais.

Kelio į Laisvę ženklai

Visi politikai, visuomenės
veikėjai, kurių man teko klaus-
tytis šių metų Kovo 11-ąją, kal-
bėjo apie Lietuvos kelią į Lais-
vę. Tas kelias ilgas, ateinantis
net iš 17-ojo amžiaus pabaigos,
einantis per visą 19-ąją amžių,
per beveik visą 20-ąją šimtmetį,
siekiantis net 21-ąją, nors ne-
prikllausomybė atkūrimo 1990-
ųjų metų kovo 11-ąją dieną.
Daugiausia buvo kalbama apie
paskutinę atkarpą - nuo 1939-
ųjų rugpjūčio 23-osios, kai buvo
pasirašyti lemtingieji kruvi-
nieji Hitlerio ir Stalino protoko-
lai. Kai rengiau Baltijos kelio
dešimtmečiui skirtą albumą,
tuo keliu, vartant įvairiausių
dokumentus, teko praeiti, prisi-
minti įvykius ir reikšinius, apie
kuriuos Lietuvos nepriklausom-
ybės atkūrimo dienai pami-
nėti skirtame Seimo posėdyje

kalbėjo Artūras Paulauskas, Al-
girdas Brazauskas, Vytautas
Landsbergis, Kazimieras Mo-
tieka, Kazys Bobelis, Vytautas Bo-
gušis ir kiti, o koncertų ir sporto
rūmuose - ir presiden-
tas Val Adamkus
bei Seimo narys
Andrius Kubilius.

Į Laisvę ejo per
1941 metų birželio su-
kilimą, per dešimtme-
tį trukusį lietuvių tau-
tos priešinimąsi parti-
zaniniame kare miš-
kuose ir kaimuose, per
sovietinius gulagus ir

tremtį, per pasyvaus pasi-
priešinimo frontus ir Romo Ka-
lantos bei Antano Kalinausko
auką; kelią į Laisvę trumpino
nesugautamoji „Lietuvos Kati-
likų Bažnyčios Kronika“,
Lietuvos Helsinkio Grupė,
Lietuvos Laisvės Lyga, politinė,
propagandinė, kultūrinė, fi-
nansinė visų ideologinių bei po-
litinių Amerikos lietuvių gru-
pių veikla, apie kurią kovo 11-
ąją Seime įtaigiai kalbėjo Ka-
zys Bobelis. Sąjūdžio gimimas,
jo leidiniai „Sąjūdžio žinios“,
„Atgimimas“, didieji Sąjūdžio
mitingai 1988-aisiais ir 1989-
aisiais, Baltijos kelias, Algirdas
Brazauskas sako, kad ir Lietuvos
komunistų atsiskyrimas nuo
SSKP - visa tai iš tiesų buvo
mūsų kelyje į Laisvę. Į Kovo 11-
ąją atėjo jau su Vinco Ku-
dikos „Tautinė giesmė“, su tri-
spalve, su lietuvių valstybinės
kalbos statusu, su „Lituanis-
tikos bibliotekos“ knygomis,
Justino Marcinkevičiaus dramine
trilogija „Mindaugas“, „Mažvy-
das“, „Katedra“, Algirdas Bra-
zauskas sako, kad ir - su Vy-
tauto Žalakevičiaus filmu „Nie-
kas nenorėjo mirti“.

Nauja realybė

Visko nesumėnėsi. Kiekvienas
galėtų šiuos kelio į Laisvę
ženklus papildyti, paryškinti.
Tačiau grįžkime artiau šiandien-
nos. O ji išsiskiria dviem nau-
jais veikėjais - NATO ir Eu-
ropos Sąjunga. Taip, tai organi-
zacijos, išsivajos, tolimos, ne-
labai pažįstamos mažiau infor-
muotam piliečiui, galingos ir
sunkiai prieinamos, bet šventės
dieną jos sėdėjo „prezidiumuo-
se“, nelyginant kokie Maskvos
politinio biuro gyvi veikėjai. Sa-
kau „nelyginant“, nes juos iš-
ties laikau geranoriškais Lie-
tuvai, atvykusius įtakoti mūsų
visų gyvenimą ne iš Maskvos.
Iki formalios narystės NATO ir
Europos Sąjungoje likus beveik
mėnesiui ir daugiau kaip mėne-
siui, šie svečiai jau leido su-
prasti, kad Rolandas Paksas ir

Nukelta į 3 psl.

KOVO 19 - oji — JUOZINĖS

Šveikiname

JUOZAPOTAS,
JUZES,
JUOZUS ir
JUOZAPUS !

SPORTAS

VIKTORINA

SPORTO SKYRIUS SKELBIA
VIKTORINĄ:

Koks stambiausias pasaulyje sporto renginys įvyks šiais metais? Kur? Kada? Kelintas iš eilės? Atsakymus siųsti redakcijos adresu, su nuoroda „Viktorina“ arba e-mail: huozaas@msn.com (Alg. Vitkauskui)

Vienvaldžiai lyderiai - Alytaus krepšininkai

Po sekmadienio (kovo 14 d.) ketvirtąjį ČLKL turo, kai Alytaus komanda, nugalėjo Radviliškio krepšininkus, rezultatu 74:59, ji tapo vienvalde lydere. Dvieji, turnyrinėje lentelėje paskutines vietas užimančių, komandų akistatą, laimėjo panevėžiečiai, įveikę uostamiesčio ekipą „Atlantas“, rezultatu 48:36. Kol kas vienintelė „Atlanto“ komanda dar nėra patyrusi pergalės džiaugsmo. „Aukštaitija“, rungtyniaudama be sirguliuojančio komandos lyderio Arvydo Astrausko, gan lengvai įveikė „Taurą“ — 59:45. „Lituanicos“ ir „Stumbras“ rungtynėse žiūrovai intrigą stebėjo tik kelias pirmąsias minutes. Palaipsniui „stumbrai“ didino persvarą, nepalikdami priešininkams jokių v. Finalinis rezultatas — 107:47. „Stumbras“ žaidimas su kiekvienomis varžybomis tampa vis sunkiau įkandamu riešutu varžovams. Tai jau antrosios rungtynės, kai V. Šivicko vadovaujama komanda sugeba įmesti daugiau, nei 100 taškų. To padaryti, kol kas, nepavyko nė vieni komandai. Vilnius nugalėjo Kretingą 55:54. Šios varžybos buvo labiausiai įtemptos, kuriose nugalėtojas išaiškėjo tik paskutinėse susitikimo sekundėse. Vilniečiai sugebėjo rungtynių pabaigą sužaisli tiksliai ir pelnė pergalę. Naudingiausias dienos žaidėjas — „Stumbras“ komandos vidurio puolėjas Evaldas Jacunskas. Rungtynėse su „Lituanica“ jis pelnė 32 taškus ir atkovojo 14 kamuolių.

Gausiai į varžybas susirinkę žiūrovai diskutavo dėl reklaminio užrašo ant Alytaus komandos marškinėlių: „FC MANCHESTER UNITED“. Buvo nesuprantama, kodėl šio, tituluojamo Anglijos, brangiausio pasaulio futbolo sporto klubo vardą matome ant alytiškių nugarų? Kaip informavo Alytaus komandos vadovybė, atsakymas į šį klausimą daugiau nei paprastas — „Manchester United“ yra vieno, iš Alytaus komandos rėmėjų mėgstamiausia futbolo komanda, už kurią jis „serga“ eilę metų.

Malonu, kad ČLKL varžybų metu Lemont Park District salės tribūnos — beveik pilnaitės. Žiūrovai gali dalyvauti įvairiuose sportiniuose konkursuose, loterijose. Alytaus ir Radviliškio varžybų pertraukos metu, pinigų prizą laimėjo Aukštaitijos komandos veteranas Saulius Kriščiūnas, patikęs į krepšį iš aikštės vidurio! Ateinantį sekmadienį Lygos varžybų nebus, mat kovo 20 d. Washington'e rengiamas tradicinis turnyras Lietuvos respublikos Ambasadoriaus taurė laimėti, kuriame dalyvaus „Žalgirio“ ir „Lituanicos“ komandos. Prieš metus „Žalgirio“ komanda nebuvo lygių. Vyrai nusiteikę kovingai — laimėti ir šiais metais! Ketvirtadienį (kovo 18 d.), 8 v. žalgiriečiai žais Bulls Academy lygos ketvirtfinalyje prieš pajėgią „Buckets“ komandą. Salės adresą, daugiau informacijos apie Čikagos lietuvių sportinę veiklą sužinosite, apsilankę interneto svetainėse: www.chicagozalgrinis.com ir www.ciki.emigrantas.com

Svajūnas Masilionis

AUKŠTAITIJĄ	59
TAURAS	45
STUMBRAS	107
LITUANICA	47
ALYTUS	74
RADVILIŠKIS	59
VILNIUS	55
KRETINGA	54
PANEVŽYS	48
ATLANTAS	36

MARIAUS KATILIŠKIO KNYGA

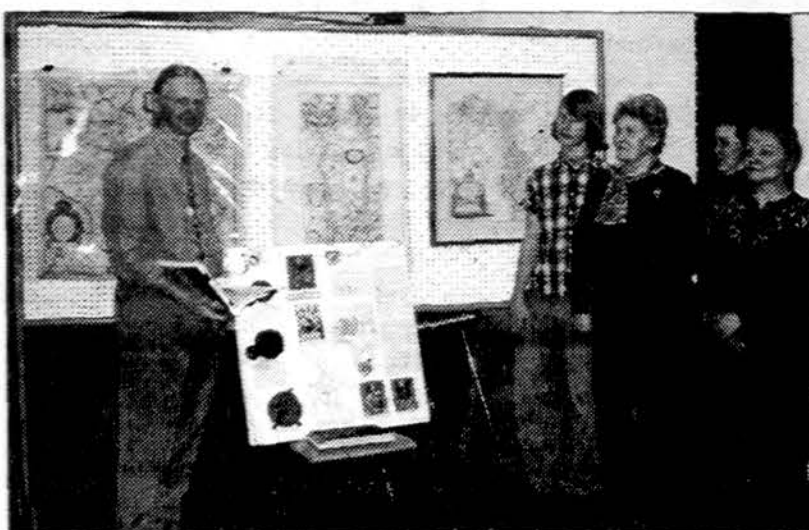
Rašytojo prozininko Mariaus Katiliškio „Seno kareivio sugrįžimas“ knygos sutiktuvės įvyko šeštadienį (kovo 13 d.), Lietuvių Dailės muziejuje, įsikūrusiame Lemonte, PLC. Sutiktuvėse dalyvavo rašytojo našlė, poetė Zinaida Katiliškienė — Lūnė Sutema. Įdomi šios knygos kelio į šviesą istorija. Knyga paties autoriaus M. Katiliškio buvo laikyta dingusia. Jos suradimo, išspausdinimo istoriją pasakojo vakaro vedėjas Arvydas Reneckis, pradžioje parodęs jo paties sukurtą filmą apie rašytoją. Įdomiai kalbėjo ir knygos leidėjas, prof. dr. Stasys Tumėnas, akcentavęs rašytojo autentišką kalbą (Šiaurės Lietuva). Jis įsitikinęs, kad ateityje kalbininkams bei literaturologams bus nemažai darbo tyrinėjant rašytojo kalbos vaizdingumą. Panašiai kalbėjo prof. dr. Violeta Kelerienė, kuri rašytoją asmeniškai pažinojo. Ištraukė iš knygos „Seno kareivio sugrįžimas“ skaitė Šiaulių dramos teatro aktorė Olita Dautartaitė bei Julius Lintakas, paskaitęs iš novelės — „Senis ir auksas“. Vakara pajavairino, akompanuodama gitara, dainininkė Audronė Simanonytė. Pabaigai akt. Olita Dautartaitė padainavo rašytojo M. Katiliškio mėgstamą dainą, įtraukdama ir visus vakaro dalyvius. Renginys buvo jodmus, sukvietęs gausiai dalyvių, kurių dauguma pažinojo, bendravo su rašytoju.

Knygos sutiktuvės organizavo Lietuvių Dailės muziejus kartu su Arvydu Reneckiu.

(„Bicilystės“ info).

Nuo kitos savaitės Lietuvoje pabrangs bananai. Jei dabar vienas kilogramas kainuoja iki 3 litų, tai netrukus — 3,99.

KOVO 11-oji Pedagoginiame lituanistikos institute

Ligijos Tautkuvienės nuotr. iš kairės: R. Kunčas - Žemaitaitis, jo sūnus Dainius, instituto dėstytojos — Hedvina Dainienė, Rūta Kuncienė ir Milda Šatienė.

Ligijos Tautkuvienės nuotraukoje: 1612 metų Lietuva Radvilos žemėlapyje. Iš Rimanto Kunčos - Žemaitaičio asmeninės kolekcijos.

Šeštadienį, kovo 13-ąją, Čikagos lituanistikos mokyklos mokiniai ir Pedagoginio lituanistikos instituto studentai ne tik, kaip visada, dalyvavo pamokose ar paskaitose, bet ir susitiko su įdomiu žmogumi. Paminėti kovo 11-osios — Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dienos ir pasidalinti savo žiniomis su moksleiviais buvo pakviestas Rimantas Kunčas - Žemaitaitis. Pagal profesiją — statybos inžinierius, tačiau jo didžiausias pomėgis — Lietuvos istorija. Ypač dominanti sritis — Lietuvos žemėlapiai. Šiuo metu R. Kunčas-Žemaitaitis Vilniaus universitete rašo daktaro darbą apie Lietuvos kartografijos istoriją. Jis papasakojo mokiniams apie sudėtingą Lietuvos valstybingumo kelią ir teigė, kad ne visada lengva atskleisti tikrąją istoriją, kai daugelis faktų yra aiškiniami labai skirtingai ir gal, net ne visai tiksliai. Jis ne tik kalbėjo... Įspūdingiausia buvo tai, kad moksleiviai ne tik galėjo pamatyti, bet ir paliesti bene 6 a. pr. Kr. darytus žalvarinius papuošalus, taip pat, dar kunigaikščio Kęstučio laikų — Lietuvos monetas, net originalų 16 šimtmečio Jono Kazimieraičio antspaudą. Be to, R. Kunčas-Žemaitaitis parodė

1612 metais išleistą Radvilos žemėlapi, kuriame labai išsamiai ir smulkiai nurodyti Lietuvos miestai ir miesteliai bei kariuomenės susitelkimo vietas.

Kalbėtojas teigė, kad šia, Kovo 11-ąją, lietuviai turi didžiulius, esantys lietuviams, ir priminė vieną iš Karolio IV karvedžių (Saulaspilio mūšyje) pasakytą mintį, jog greičiau Dauguva pradės plaukti į kitą pusę, nei lietuvis išduos savo tėvynę ir pabėgs iš mūšio lauko. Šitokį ir dar daug kitų įdomių, moksleiviams naujų, faktų paminėjo kalbėtojas.

Paskaitos pabaigoje R. Kunčas-Žemaitaitis kiekvienam klausytojui įteikė po voką iš savo paruoštos pašto vokų kolekcijos, skirtos 1863 m. sukilimui bei Dariaus ir Girėno skrydžiui per Atlantą paminėti. Ant vokų atspausdintas A. Grotgerio paveikslų ciklas „Lituanica“, vaizduojantis sukilimo akimirkas bei įvairius Lietuvos žemėlapius. Kiekvienas vokas unikalus ne tik išoriniu savo pavidalu, bet ir informacine medžiaga, esančia jo viduje: paaiškinimais, žemėlapiams, straipsnių kopijomis.

Pasibaigus paskaitai, R. Kunčas-Žemaitaitis atsakė į moksleivių klausimus susijusius su

LIKIMAI

Dosniai apdovanota

atkelta iš 1 psl.

gerai pasisektų. Ar Jūs — taip pat?

J.S.W. Prieš eidama į sceną, visada padėkoju Dievui už visą tai, ką jis man davė šiame gyvenime. Jaučiuosi labai dosniai apdovanota. Prieš devynerius metus, dainuojant per baigiamąjį egzaminą, man trūko blūznis. Netiesiogiai nustatė diagnozę, teko ligoninėje praleisti 17 valandų. Visai ant mirties slenkščio, buvau pervežta į kitą ligoninę. Nepaprastai kvalifikuoti gydytojai išgelbėjo mano gyvybę. Situacija buvo baisi: mamai buvo pasakyta, kad nėra jokių viltių išgyventi, nes buvau labai nukraujavusi. Mano tėvų, draugų, dėstytojų, gydytojų, Geležinio vilko kuopos karių, kurie atvyko į ligoninę duoti kraujo, mano vyro dėka, šiandieną džiaugiuosi gyvenimu. Dėkoju Dievui už kiekvieną išgyventą dieną, už visus nuostabių žmonių, supančius mane čia ir Lietuvoje, už galimybę dalintis savo menu.

S.T. Kokius muzikinius kūrinius labiausiai mėgstate dainuoti ir klausytis kitų atlikėjų?

J.S.W. Labiausiai mėgstu dainuoti Mozart. Tikriausiai — dėl to, kad jis labai tinka mano balsui. Klausytis

patinka įvairių kompozitorių, labai mėgstu koncertus smuikui, ypač — Mendelson. Dažnai pasiklausau dainininkės Rene Fleming. Labai patinka jos balso šiluma ir meniškumas.

S.T. Ar išsigijote Amerikoje tikrų draugų?

J.S.W. Suaugusiam žmogui, atvykusiam į kitą šalį, manau, nėra lengva susirasti naujų draugų. Amerikoje reikėjo pradėti viską iš naujo. Nors apsigyvenome mano vyro gimtajame mieste, jis jau seniai buvo praradęs kontaktus su savo draugais. Be to, jų keliai bei interesai išsiškyrė, jų manų vyras Lietuvoje buvo gyvenęs septynerius metus. Jis ir aš — esame geriausi draugai, kiekvieną laisvą minutėlę praleidžiame kartu. Jeigu būname užsiėmę, kaip visada telepatiška susisiekiame. Turime daug labai gerų draugų, kurie, ištikus bėdai, visada padeda. Bet ilgiusi tu draugų, su kuriais sėdėdavau viename suole ir kartu karstydavome Gedimino Pilies griuvėsius.

Bicilystė

REDAKCIJA

LIGIJA TAUTKUVIENĖ
redaktorė

STEFAS TAMOŠEVIČIENĖ
žurnalistė

VYTAUTAS VISOCKAS
žurnalistas (Lietuva)

Dr. KESTUTIS TRIMAKAS
psichologas

Dr. DALIA KAIRIŪKŠTIENĖ
korespondentė

ZITA LENKAITE - MASLEY
korespondentė

ALGIRDAS VITKAUSKAS
korespondentas

RAMINTA VOSYLIŪTĖ
korespondentė

ALVYDA GUDĖNIENĖ
kosmetologė

EDVINAS GIEDRIMAS
www.Lithuanet.com

ADOMAS TAUTKUS
dizaineris

JONAS KUPRYS
techn. vadovas

Telefonas pasiteirauti:
773-585-9500.

Skambinti pirmadieniais,
antradieniais ir penktadieniais
nuo 9 v.r. iki 4 v.p.p.

Rašyti adresu:
4545 W 63rd Street,
Chicago, IL, 60629

arba: P.O. BOX 4102
Wheaton, IL, 60189

elektroninis paštas
bicilyste@draugas.org

bicilyste@aol.com

„Bicilystė“ Čikagos apylinkėse galesite įsigyti visose, lietuviškomis prekėmis prekiaujančiose, parduotuvėse.

Prenumeratą priima „Draugo“ administracija.

JAV ribose:
pusmečiui (26nr.) — \$20

metams (52 nr.) — \$40.

[Kanada]:
pusmečiui — \$34

metams — \$68.

[Lietuva/Europa]:
pusmečiui — \$42

metams — \$80.

Vaikai piešia vaikus

Meno mokyklėlėje šeši metai veikia dailės klasė. Čia moksleiviai išmoksta skirti spalvas, sužino, kad jos būna šaltos, šiltos ir pan. Jie mokomi kurti įvairia technika — pieštukais, teptukais, flomasteriais. Kasmet surengiamos dvi moksleivių darbų parodos.

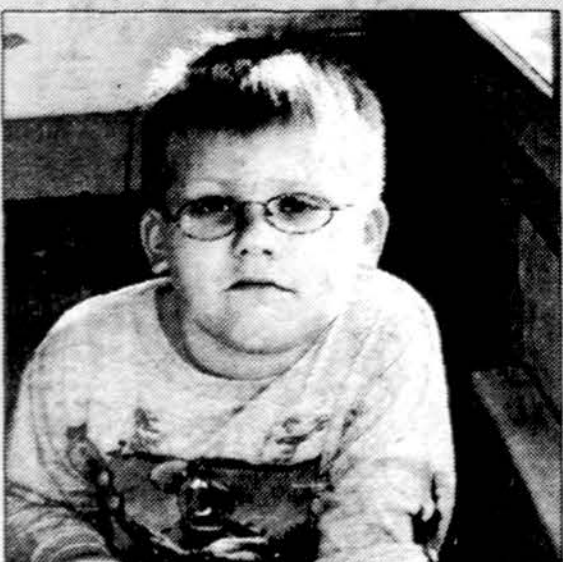
Lemonte, PLC mokyklėlės dailės skyriuje, vaikus moko dailininkė Visata Rupeikienė, o Čikagos skyriuje, įsikūrusiame Jaunimo centre - dizainerė Austėja Kubilienė.

Lemonte, PLC, pamokėles vyksta ketvirtadieniais nuo 5:30 v.v., o Čikagoje - tuoj po lituanistikos mokyklos pamokų - 1:15v.p.p.

Ligijos Tautkuvienės tekstas ir nuotraukos.

Skirmantė Survilaitė.

Aurimas Gudėliauskas.

Skirmantės Survilaitės piešinyje — Aurimas...

Pirmą kartą ČIKAGOJE žurnalas „VAIVA“ (NY) pristato show - konkursą

VAIVA TOP MODEL

restorane L'Ermitege

1375 W Dundee Road, Buffalo Grove (IL.)
Įėjimo kaina - \$30

Jūsų laukia malonios vakaro akimirkos!

Skubėkite užsakyti vietas prie staliukų! Tel. 847.392.7500
Smulkesnė informacija Tel. 631.897.0475

Programoje:
Konkursantai ir originalios dizainerių kolekcijos
Lietuvos Rock'n roll karalius ŽILVINAS BUBELIS
Restorano L'Ermitege show atlikėjas

